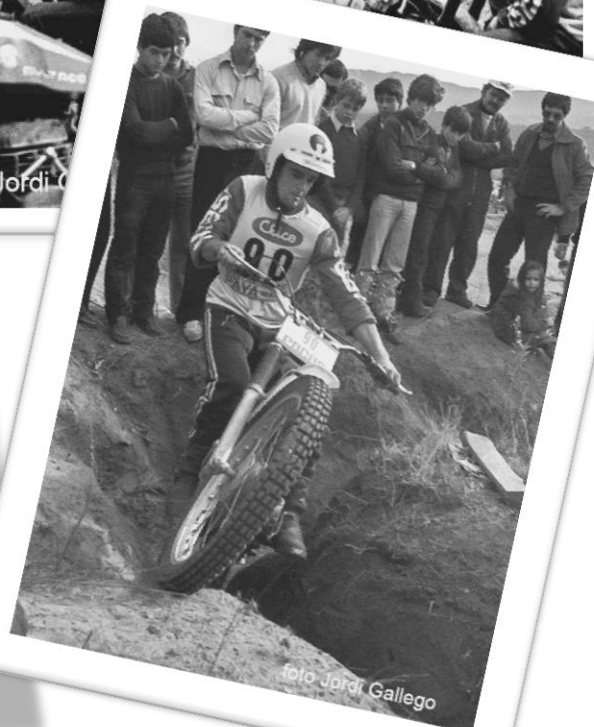
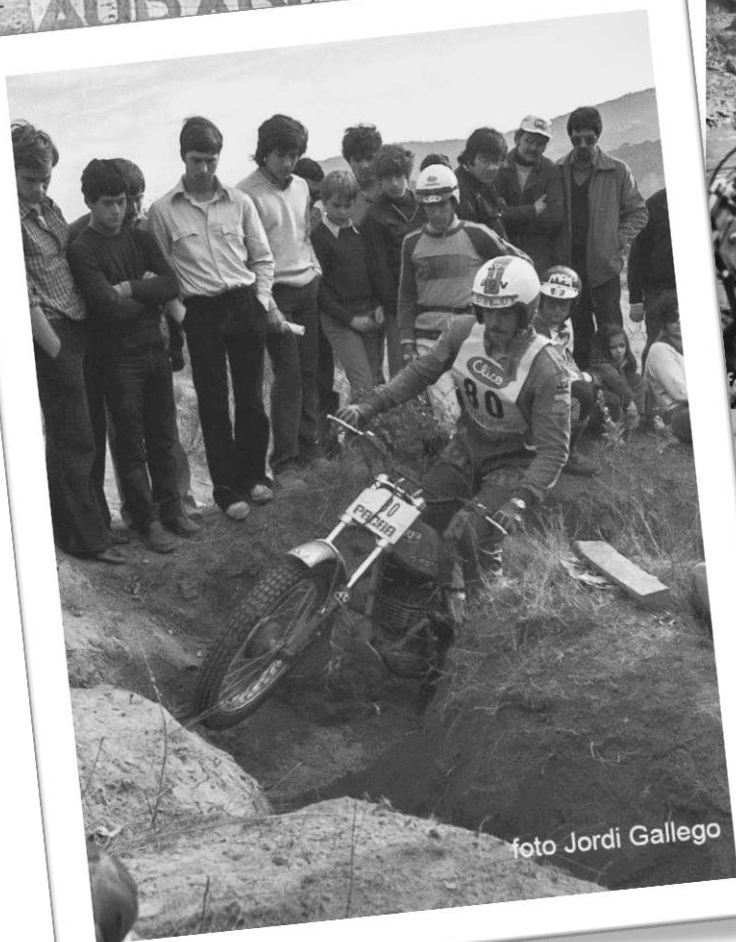

20/12/17

2 DIES TRIAL COSTA BRAVA (2DTCB)

En aquesta crònica vull parlar dels 2 Dies Trial Costa Brava. Una història que va començar fa una pila d'anys i que després d'estar "adormit" una llarga temporada, va irrompre a les nostres agendes com una "animalada" de trial, "una bèstia"! En pocs anys, aquest Trial ha passat de tenir poc més de 80 participants locals en les primeres edicions, a més de 300 inscrits, vinguts d'arreu d'Europa, però, anem a pams.

El primer Trial Costa Brava s'organitzava per primer cop a Sant Feliu de Guíxols l'any 1972. En aquell moment s'iniciava una etapa gloriosa del trial a la demarcació de Girona: les Gavarres, la riera de Calonge, Romanyà, Solius, Santa Cristina d'Aro i Sant Feliu de Guíxols, serien indrets altament coneguts pel col·lectiu trialer.

L'any 1975 es van celebrar els primers "Tres Dies de Trial Costa Brava", una prova més de llarga durada, molt arrelades en aquella època a Catalunya, i organitzada pel "Moto Club Tres per Hora" de Sant Feliu de Guíxols. Aquesta prova completava un ampli calendari de llarga durada, juntament amb els Dos Dies del Prat de Lluçanès, els Tres Dies de Santigosa, els Tres Dies dels Cingles i els Dos Dies de Riells. Destacar la gran participació de pilots, tant catalans com estatals, i també amb molt bona representació estrangera, amb la participació de Rob Shepherd.

En el transcurs de l'any 1976, es van disputar diferents proves a la Costa Brava: Trial de Les Gavarres, la segona edició dels Tres Dies i el primer Side Trial a Sant Feliu, especialitat nova i molt espectacular.

L'any 1977 es celebrava el 5è Trial Costa Brava i la tercera Edició dels Tres Dies de Trial de la Costa Brava, en aquesta ocasió el guanyador era un jove Manel Soler, molt afinat.

Als anys 80 desapareix el "Moto Club Tres per Hora" i no és fins el 2009, que amb la concessió d'una àrea Municipal a Sant Feliu de Guíxols per a la pràctica de trial, s'organitza la primera trobada de Trial Clàssic a Sant Feliu de Guíxols. Arrel d'això es planteja fer un Trial Clàssic Tour, amb col·laboració amb població:

L'any 2010 i 2011, dins el Trial Clàssic Tour, ja es celebren proves de Dos Dies, la qual cosa fa consolidar el campionat i tornar a animar a l'afició. La primera i segona edició dels Dos Dies de Trial Clàssic Costa Brava són un èxit a nivell de participació.

El 2011 va ser la meua primera participació en els 2DTCB i ja no he pogut deixar d'anar a cap edició més, "em va atrapar". En aquells meus primers anys de participació hi vaig reconèixer un trial senzill, però organitzat per uns apassionats d'aquells que costa trobar, oferint per a tots els aficionats, dos dies de trial a peu de mar, cap a final de temporada, donant l'oportunitat als seus veïns i turistes de descobrir un esport molt arrelat a Catalunya.

2 dies
Trial Clàssic
Sant Feliu de Guíxols
Costa Brava.Girona

Dissabte 3 de Desembre
Diumenge 4 de Desembre

2011

12 zones
dues voltes cada dia
Controls a les zones
Sortida, padeck i parc tencat:
Passeig Marítim

GROC: Iniciació
VERD: molt fàcil
BLAU: fàcil

Organitza:
MCB

solotrialclasic.com

Puntuable:
CHALLENGE 2011
TRIAL PRE 65

Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Club Remata
Moto Club Tossa
fcm federació catalana de motociclisme

L'any 2012 neix el Moto Club 2D Trial Costa Brava, amb la voluntat d'organitzar i fer reviure els Dos Dies de Trial de la Costa Brava, per treballar d'una manera més assídua, correcta i eficient, tenint com a objectiu prioritari la continuïtat organitzativa de la prova i recuperar la gran afició pel trial d'èpoques anteriors, dins un entorn incomparable com és el de la Costa Brava.

Aquest nou motoclub organitza la tercera edició dels Dos Dies de Trial

Clàssic de la Costa Brava, amb un perfil de trial fàcil i per crear afició. Ja consolidat entre els aficionats, amb una participació de 110 pilots, i amb un trentena de pilots estrangers, es comença a conèixer aquest Trial fora de les nostres fronteres.

L'edició del 2012 va ser la meua segona participació. El pàdoc situat al mateix passeig marítim, amb la presència d'en Josep Serra i Josep Soldevila a les verificacions administratives,

juntament amb els pilots clàssics Mick Andrews, Manel Soler i Jaume Subirà, va fer que les temperatures gèlides que vam haver de suportar quedessin "escalfades" pel bon ambient.

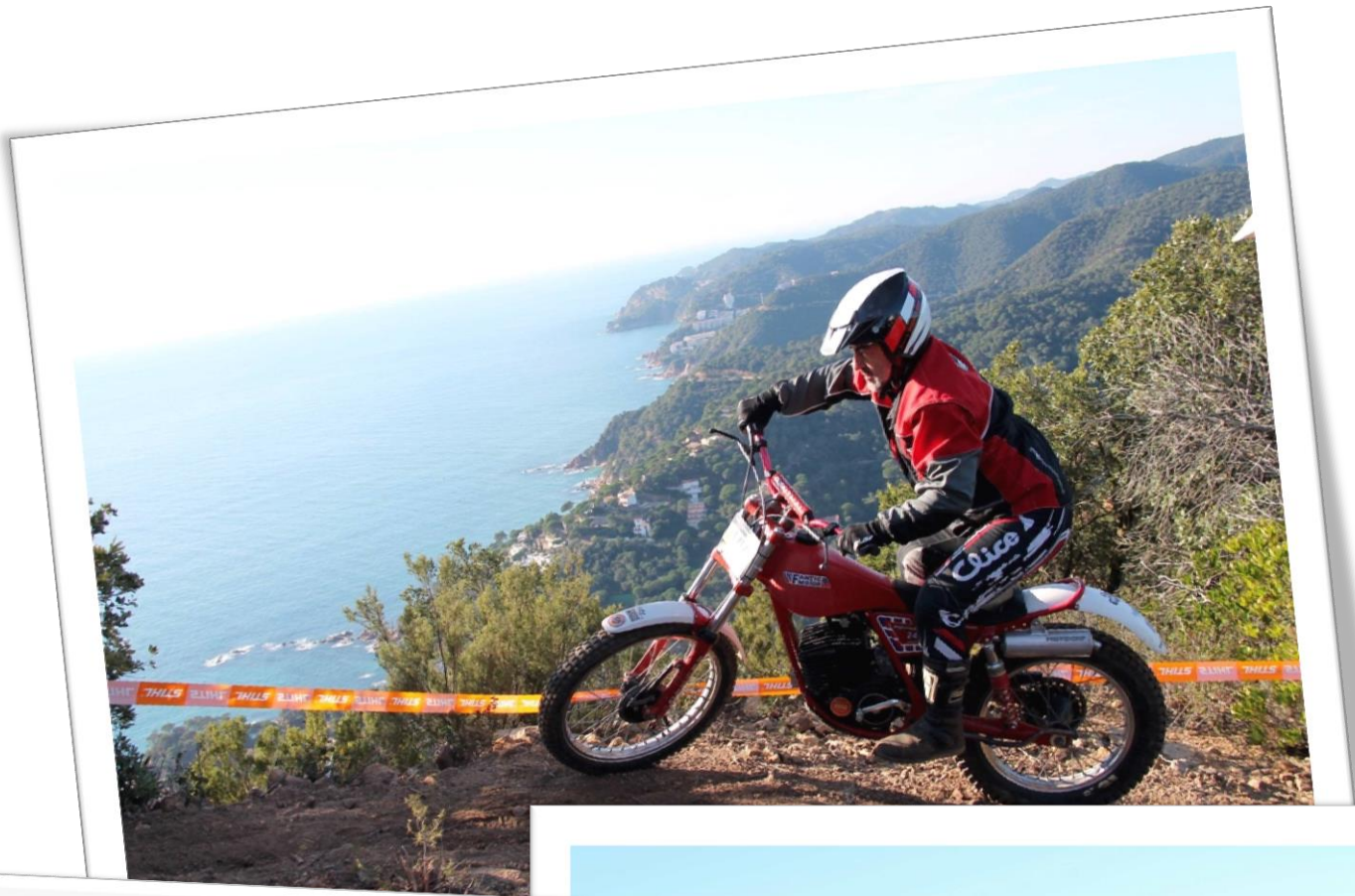
En aquesta ocasió vaig participar-hi amb la Sherpa 199B "black", acabant el trial amb la puntuació de 0 punts. Va ser la primera vegada que vaig fer zones a la platja i també va ser la meua primera victòria en aquest trial.

Com anècdota voldria comentar que, per aquesta ocasió, vam portar la Scoopy de la Mercè perquè es pogués acostar millor a les zones per a fer fotos. Amb temperatures sota zero, després d'enfilar-se fins un dels punts més alts del trial, la seva Cannon va dir prou. La desesperació es va apropiat d'ella en veure que arribava jo i no em podia fer cap fotografia.

Amb un... "no et preocupis" vaig marxar de la zona una mica amoïnat, sense pensar, ni per un moment, que la trobaria més tard a les zones finals, disparant fotos com mai ho havia fet.

Vaig quedar sorprès i quan li vaig preguntar si és que la màquina ja tornava a funcionar, em va contestar: *m'he comprat una càmera nova! Tu creus que he matinat i he passat fred amb la Scoopy per a res? He anat al Fotoprix de Sant Feliu i m'he comprat una Cannon nova, et sembla bé oi?*

Li vaig fer una abraçada i un petó! Clar que has fet bé, és més, si no ho haguessis fet m'hagués empipat i molt.

L'any 2013, en la seva quarta edició i amb 220 pilots inscrits, més d'un centenar de pilots estrangers, esdevé un èxit de participació i organització. Un trial

clàssic ple de detalls que els participants varen agrair durant els dos dies de competició.

Els comentaris generals dels pilots, sobre tot dels de fora de Catalunya, faran que aquesta prova es consolidi en el calendari internacional del Trial Clàssic.

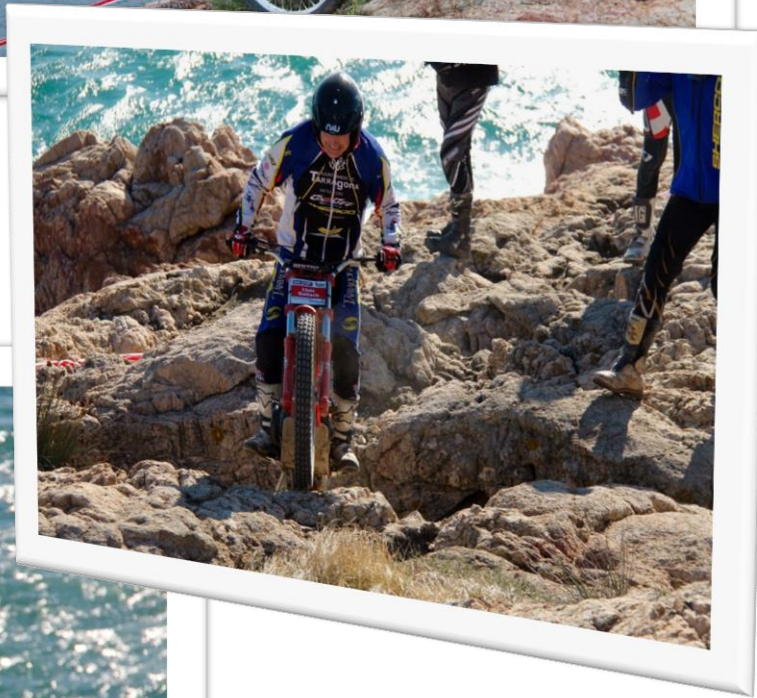
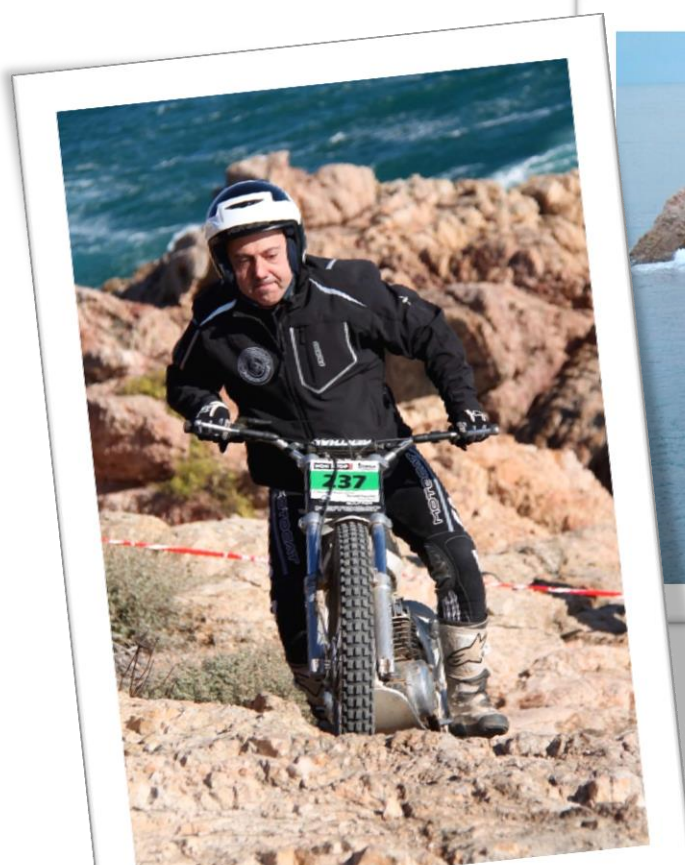
Vaig altre cop amb la Sherpa 199B "black" però en aquesta ocasió participant en el nivell verd. Per la meua part seria el primer any que compartiria zones amb el meu gendre Asier (Fantic) i el meu nebot Daniel com a seguidor, també amb la resta de la família trialera.

Amb el treball, l'estudi, les ocupacions i les preses del dia a dia, de vegades no és possible compartir amb la família els moments que voldríem. També, se'ns oblidava la importància dels nostres i, per això, organitzem les nostres agendes de tal manera que la família queda, malauradament, en l'últim lloc.

És el nucli familiar, les converses, els acudits, les reunions i les abraçades el que veritablement s'estranya quan estem separats. Per això, si tens l'oportunitat de gaudir dels teus, és l'hora d'aprofitar al màxim aquests moments i en aquest tipus de sortides i trials es reuneixen tots aquests condicionants.

En la seva 5a edició, el 2014, amb la participació de 300 pilots, amb més de la meitat de pilots estrangers i un centenar de pilots de França, es confirma la consolidació dels Dos Dies de Trial Clàssic de la Costa Brava als calendaris internacionals com un dels millors trials clàssics d'Europa.

El mal temps de tot el cap de setmana i sobre tot el gran xàfec que ens va caure a la sortida del primer dia, no ens va fer sentir malament, tot el contrari, per una vegada vam canviar el sol de la Costa Brava, per la pluja dels dos dies amb excel·lents temperatures per a la pràctica del trial. No hem de perdre de vista que el clima mediterrani comporta sorpreses com aquestes.

Altre cop vam tenir al capdavant de les classificacions en Josep Serra, Josep Soldevila i la incombustible Dolors Maria. Com a pilots

convidats hi havia Manuel Soler, Fred Michaud i Xavier Miquel.

Per aquesta edició es va canviar

la ubicació, per donar cabuda a tota la infraestructura de parc tancat, sortida, oficina de cursa, etc. El lloc va ser la Platja de Sant Pol, Badia de S'Agaró.

El recorregut i les zones es van tornar a marcar majoritàriament en el PEIN del Massís de Cadiretes-l'Ardenya, que gaudeix d'una protecció especial, per la qual cosa circular en moto de trial per aquests paratges és un veritable privilegi. El recorregut i les zones: 38 zones, 18 de grocs, 18 de verds i blaus i 2 comunes per a totes els nivells. Així, totes les categories havien de

superar 20 zones. Els recorreguts del trial eren parcialment diferents entre categories i el diumenge va ser parcialment diferent i més curt. Es va fer una zona indoor clàssica al Passeig de Sant Feliu de Guíxols.

En el sopar de dissabte a l'Hotel S'Agaró, els organitzadors, conjuntament amb els espònsors: Àngel Magriñà de DELAY, Blai Jové de THE MAGICALS i Joan Rovira de TEAM ROVIRA, van oferir a tots els participants la possibilitat d'aconseguir una BULTACO SHERPA T 199A, moto molt apreciada per tots els aficionats al món de les clàssiques, amb un sorteig. El pilot afortunat va ser el francès Patrick Garcia.

Un altre cap de setmana que vaig gaudir de família i trial. Aquesta vegada amb l'Honda TLR en verds, juntament amb el meu gendre Asier (Fantic) i per

primera vegada com a pilot de cursa, el meu nebot Daniel (Fantic). Amb tota la colla "motocatera" ens ho vam passar d'allò més bé.

Va ser l'última edició d'en Francesc Santos com a cap visible i president del Moto Club 2 Dies Trial Costa Brava. Des d'aquestes línies vull expressar el meu agraïment per la feina ben feta i també encoratjar i agrair a la nova junta directiva, encapçalada per Xavi Feliu, Joan

Comas i Joan Duran, així com a la resta de membres i col·laboradors del Motoclub, per continuar sorprenent-nos amb aquest magnífic trial clàssic.

6a edició 2015. Espectacular trial! Segur que no va ser gens fàcil gestionar tants pilots i encara que hi van haver algunes cues, "els culpables" se'n van sortir prou bé, tornant a fer un trial amb molt bon ambient i una organització espectacular. Vaig veure molt talent esportiu en la seva

màxima expressió i vaig poder comprovar, una altra vegada, que fer zones diferents per grocs envers verds i blaus és un gran encert.

Aquesta vegada vaig escollir l'Honda TLR per fer el nivell verd amb el meu gendre Asier, que per aquesta ocasió portava l'OSSA JJ/Brando. El meu nebot Daniel, amb la Sherpa "black" va fer el nivell groc, però gràcies al company Joan Comas, ens vam poder anar trobant a les zones, que encara que eren diferents tenien un lloc d'emplaçament molt proper, compartint la interzona i finalitzant quasi alhora.

Si potser hauria de "reclamar" quelcom és l'embolic de penalitzar o no per temps. 6 hores + 30 minuts de penalització era poc temps per fer les 20 zones amb un recorregut tan llarg i sobre tot les cues

que es van fer a diverses zones. Si el que es volia era no penalitzar per temps, millor haver-ne donat més i tal dia farà un any, ja que crec que en aquest trial, tal com deia el "presi" Xavi Feliu, en una visió personal i que comparteixo del tot: *"compte més la satisfacció de cadascú, per sobre de la classificació d'una prova, que ja vàrem decidir far temps que tingués la seva pròpia personalitat i que no puntués per res."*

Si que es va fer bé de no excloure a ningú passada la

mitja hora de més. De totes maneres, no canvio els 12 punts extrems que em van afegir per arribar tard, per poder gaudir de les vistes i poder fer trial per la Costa Brava, això no té preu trialers!

La VII edició dels 2 Dies Trial Costa Brava 2016 va ser molt emotiva, feia pocs dies que sabia que a finals de juny del proper any seria avi, i aquest trial em va fer passar un cap de setmana molt emocionant de família i amics. A més ja teníem la inscripció acceptada, tant l'Asier com jo, als Scottish Pre'65 d'Escòcia 2017 i seria la primera vegada que agafaríem les motos més antigues: Asier la BSA i jo la JAMES. El Trial Costa Brava ens serviria d'entrenament.

Com que no sabíem les reaccions d'aquestes motos, ni tampoc com ens desenvoluparíem nosaltres a les zones, juntament amb el Dani i la Sherpa "black", vam decidir participar-hi en el nivell groc. Segurament per l'Asier va ser un pèl fàcil, però és que moure 115 Kg de moto es converteix en quelcom més que sortejar pedres, girar i pujar "trancus".

Les primeres sensacions, en aquest trial, van ser molt bones i això ens va deixar molt satisfets de cara als pròxims. Caldria fer algunes modificacions, tant a la BSA com a la JAMES, però en principi ja quedarien a punt per a d'altres trials.

Tornant als 2 Dies Trial Costa Brava, ho resumiré en “poques paraules”, jeje...

M'he adonat a l'hora d'escriure aquesta crònica que hi ha diversos factors que s'han buscat i perseguit en tot moment:

Creativitat per sortir dels marcs habituals, tant dels campionats locals com dels trials socials. La imaginació i la capacitat de visualització de diferents escenaris segons les necessitats són unes habilitats imprescindibles i tan necessàries com l'enginy per dissenyar noves zones. Per aconseguir-ho, el primer pas és escoltar i vosaltres ho heu fet.

Altres característiques necessàries per obtenir els resultats esperats són l'especialització, que no és altre cosa que comptar amb trialers formats (que està clar que els teniu i molt bons) en matèria organitzativa i amb la voluntat d'assolir, mitjançant les exigències dels pilots, totes les metes imposades des del principi.

Per això s'ha de ser valent i heu demostrat que ho sou, ja que d'aquesta manera s'aportaran noves idees (fer zones diferents per grocs, verds i blaus) que trenquin amb la tradició dels trials normals amb vistes a millorar la prova i la seva funcionalitat. Com més atrevida sigui una proposta, més probabilitats hi haurà de que els pilots que acudeixen al vostre trial retinguin a la seva retina allò que els hi ha cridat més l'atenció.

Per descomptat, una de les millors vàlues que teniu és l'experiència en organitzar trials, ja que no sols ho heu fet en aquesta setena edició, sino que també m'haig de referir a diferents proves que heu fet de la Copa Catalana de Clàssiques o dels trials socials d'un dia. Mai hi ha una llarga experiència sense un esforç evident. És allò que diem que "tot és molt fàcil, menys per qui ho ha de fer".

I ja per acabar, una cosa molt complicada d'aconseguir, la sostenibilitat. Un trial sostenible és aquell que té en compte els impactes negatius en l'entorn en què es desenvolupa, i tracta de minimitzar-los al màxim per produir el menor impacte ambiental possible en el seu entorn.

Els trialers sabem que el nostre esport no té un impacte negatiu en el seu entorn, però no tothom pensa igual, per això està bé que els 2 Dies Trial Costa Brava es facin fora de temporada, quan la zona i pobles del voltant no estiguin plens de turistes o gent de cap de setmana que busquen passar uns dies de vacances i/o platja.

VIII Edició, 2017, la dels "pilots top" de l'època.

Les coses, per molt que les preparis, no surten mai com un voldria. La primera intenció era córrer en verds amb l'Honda TLR i l'Asier amb l'OSSA JJ/Brando, però el meu gendre porta 3 mesos treballant a Newcastle, passant els caps de setmana a Barcelona i marxant diumenge altre cop cap a Anglaterra, per tant, sols podia participar al trial el dissabte.

El meu comentari va ser... "no me gustaría correr en verdes porque el domingo me quedaré "solo ante el peligro". Mejor que nos bajemos a amarillos, pero con las Pre'65". Ràpidament va dir que sí.

Ho teníem tot a punt, havia de ser el meu primer Trial Costa Brava com avi i la primera "sortida trialera" del meu nét Aimar, però no vaig poder córrer. Problemes de salut van fer que no tingués el cap clar per agafar la moto, però el que sí que vaig poder fer és assistir-hi d'espectador, per tant, des d'aquesta experiència, us comentaré què vaig veure i sentir en aquesta edició dels 2 Dies Trial Costa Brava.

La vuitena edició dels 2DTCB va tenir una participació excepcional, tant pel nombre d'inscrits (375 pilots), com pel cartell de pilots convidats: Yrjö Vesterinen (també la seva filla Hanna), Steve Saunders, John Lampkin, Charles Coutard, Eric Lejeune, Jaume Subirà, Xavier Miquel, Joaquim Abad, Matteo Grattarola, Fulvio Adamoli, Dan Clark i Takahisa Fujinami.

Va ser un gran cap de setmana, llastimosament maleït per la mort de Philippe Fabré (54 anys) que, mentre estava mirant la zona 12, va caure desplomat, sense poder fer res per salvar-li la vida. Tot plegat una autèntica pena. Des d'aquestes línies vull expressar el meu condol a la seva família i amics, i també a tota l'organització, ja que segurament no va ser gens fàcil haver de

gestionar tot l'enrenou que pot provocar una situació tan greu com aquesta.

Dissabte el vaig passar genial! Comentant amb el trialers la jornada i fent fotos a la sortida de varis pilots. Un a un, Joan Comas, Josep Soldevila, Mercè Carbonell i el mateix Josep Serra (al que feia un any que no veia i que segueix actiu com mai) anaven donant la sortida en un dia esplèndid i radiant.

Per davant 40 zones (20 per grocs, 20 per verds i blaus) que molt adequadament l'organització del Motoclub 2DTCB va saber marcar, perquè tots i cadascun dels pilots gaudissin com mai ho havien fet, però jo vaig marxar cap a l'espectacular zona 18 fins que van arribar la família i amics més propers.

Vull comentar que en aquesta zona 18 m'esperava una emotiva sorpresa quan tota la família (nét inclòs) es van posar una samarreta per donar-me forces davant la intervenció quirúrgica que m'esperava el dilluns. Tant l'Asier com el Daniel van fer les tres últimes zones amb la samarreta posada i diumenge al pòdium l'Asier també la portava. Un detall que em va fer emocionar. Ja ho sabia, però tinc una gran família!

Diumenge, un cop sortits el meu nebot Daniel amb la Sherpa 199B "black" i el meu gendre Asier amb la BSA, vaig anar a recollir a la resta de família i, tranquil·lament, vam posar direcció a Barcelona, ja que a les 18:30 havia d'ingressar a la Fundació Puigvert, però això ja és una altra història.

És per això que no em vaig poder quedar a veure com l'Asier pujava al més alt del podi, en la seva primera victòria com a pare de família, a recollir el premi com a guanyador de la categoria clàssics amb la "pesada" BSA.

Acabo aquesta crònica felicitant, una vegada més, a tota l'organització pel fantàstic trial que ens heu brindat i del que, de diferent manera, m'heu permès gaudir. Sé que no és gens fàcil gestionar tants "mals de cap" i, encara que l'organització sempre sap quines coses es poden millorar, heu de saber que el comentari general va ser: ÈXIT TOTAL!!!

Donar les gràcies també al Feliu, als dos Joan, a les vostres famílies i a molts altres amb els que he compartit estones, contagiant-me el vostre entusiasme.

Gràcies a tots i totes i espero que ens puguem veure aviat en un altre Trial o en qualsevol lloc d'aquest espai virtual.

